

РЕШЕНИЕ

№ 6555

гр. София, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 03.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **3314** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.204, ал.4 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба на С. Х. С. срещу Столична община, с искане за осъждане на ответника да му заплати сумата от 300 лева – обезщетение за неимуществени вреди и сумата от общо 196 лева – обезщетение за имуществени вреди, претърпени в резултат на незаконосъобразно наказателно постановление № 317258/12.09.2017г., издадено от зам. кмет на Столична община, отменено с решение № 20047145/11.07.2022г. по НАХД № 6228/2021г. на СРС, НО, 8-състав. В исковата молба и уточнителната от 27.04.2023г. жалбоподателят поддържа, че издаденото срещу него наказателно постановление е отменено с влязло в сила решение на СРС. В резултат от НП претърпял вреди, чието обезщетяване претендира в настоящото производство. Имуствените вреди се изразяват в невъзстановената част от сумите, които са му събрани въз основа на отмененото НП по изпълнително дело № 20208490402645 на ЧСИ А. П.. Неимуществените вреди са свързани с причиненото неудобство и стрес, тъй като ищецът не е знаел от кой са изтеглени парите от сметката му и за какво.

С определение от 30.03.2023г. по адм.дело № 105/2023г. на АС – Сливен, делото е изпратено по подсъдност на АССГ.

Ответникът – Столична община, чрез своя пълномощник депозира писмен отговор по

делото, с който заявява че оспорва исковете.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на исквата претенция.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, с оглед разпоредбата на чл. 235, ал. 2 от ГПК, приема за установено следното:

По делото не е спорно, а и от приетите писмени доказателства, в това число и НАХД № 6228/2021г. на СРС, НО, 8-състав, е видно, че с наказателно постановление № 317258/12.09.2017г., издадено от зам. кмет на Столична община, на ищеца С. Х. С. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева за нарушение на чл.18, т.1, б.„а“, б.„б“, б.„в“ и чл.35, ал.1, вр. чл.34, ал.3 от НРУПОГТТСО, тъй като пътувал в А280 в [населено място], без редовен превозен документ. Наказателното постановление е обжалвано, като въз основа на жалбата е образувано НАХД № 6228/2021г. на СРС, НО, 8-състав. С решение № 20047145 от 11.07.2022г., издаденото срещу ищеца наказателно постановление е отменено, а административнонаказателното производство прекратено, поради изтекла абсолютна давност. Препис от решението е изпратен до конституираните страни в производството – Столична община и С. Х. С., като няма данни то да е обжалвано.

От представените по делото писмени доказателства, в това число покана за доброволно изпълнение е видно, че за събиране на глобата по наказателно постановление № 317258/12.09.2017г., по възлагателно писмо на Столична община е образувано изпълнително дело № 20208490402645 на ЧСИ А. П.. С цитираната П. от 16.02.2021г., ищецът С. С. е уведомен, че задължението му по изпълнителното дело възлиза на 367 лева, от които: 200 лв. – глоба; 143 лв. – разноси по изпълнението по чл.81 ЗЧСИ и 24 лв. – такса по т.26 от ТТРЗЧСИ. Поканен е доброволно да погаси дълга си.

Не е спорно по делото, а и от представената разпечатка за движение по банковата сметка на ищеца е видно, че 22.02.2021г. сумата от 367 лева е преведена по сметката на ЧСИ. От разпечатката е видно, че са изтеглени още 20 лева – такса за обработка на запорно съобщение НДОСТЗS210500065, такса за нареден левов превод S13POUB210530012 – 5 лв. и такса за нареден левов превод S13POUB210530012 – 4 лв.

Не е спорно по делото, а и от представената разпечатка е видно, че на 25.01.2023г., по банковата сметка на ищеца е възстановена от Столична община сума в размер на 200 лева, с посочено основание „ВЪЗСТ СУМА ПО НП [ЕГН]“ и „О. С Р. 20047145 Д. 6228“.

Доказателствата не се оспорват от страните.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Държавата и общините, съгласно чл.1, ал.1 ЗОДОВ отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, както и за вредите, причинени от действието на отменени като незаконосъобразни или обявени за нищожни подзаконовни нормативни актове. Отговорността на държавата има обективен характер и се реализира чрез заплащане на обезщетение, което съгласно чл.4 от ЗОДОВ се дължи за всички имуществени и неимуществени вреди, пряка и непосредствена последица от незаконосъобразните

актове. Доказването на вредите и на причинно-следствената връзка между тях и незаконосъобразния акт, е в тежест на ищеца, сезирал съда с иск за заплащане на обезщетение по реда на този закон.

В настоящия случай, видно е от приложеното НАХД № 6228/2021г. на СРС, НО, 8-състав, че издаденото срещу ищеца наказателно постановление № 317258/12.09.2017г. е отменено с решение № 20047145 от 11.07.2022г. Препис от решението е връчен на конституираните страни по делото, като жалба не е депозирана, с оглед на което съдът приема, че е налице положителната процесуална предпоставка по чл.204, ал.1 АПК, за предявяване на настоящите искове за заплащане на обезщетение за причинените от незаконосъобразния акт вреди на ищеца, на основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ. Ответникът не оспорва, че съдебното решение е влязло в сила, което е видно и от извънпроцесуалното му поведение, възстановявайки на ищеца сумата от 200 лева, с посочено основание на превода – отмяна на НП с влязло в сила решение по НАХД № 6228/2021г.

Предмет на делото са: иск за имуществени вреди в размер на 196 лева – претърпяна загуба и представляващи невъзстановената част от сумите, които са събрани от сметката на ищеца въз основа на отмененото НП по изпълнително дело № 20208490402645 на ЧСИ А. П., както и иск за неимуществени вреди в размер на 300 лева.

Както беше посочено по-горе, Държавата и общините, на основание чл.4 ЗОДОВ отговарят пред увредените лица за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. В тази връзка, за да е основателен искът, в тежест на ищеца е да докаже, че е претърпял вреди, които са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразния акт.

По иска за имуществени вреди:

Претендира се сумата от 196 лева, която представлява невъзстановената част от сумата изплатена от банковата сметка на ищеца въз основа на изпратеното заповедно съобщение по изпълнително дело № 20208490402645 на ЧСИ А. П..

Не е спорно, че с преводно нареждане от 25.01.2023г. по банковата сметка на ищеца е възстановена сумата от 200 лева – стойността на глобата, наложена с отмененото наказателно постановление. Претендираното обезщетение в настоящото дело включва начислените в изпълнителното производство разноски по изпълнението по чл.81 ЗЧСИ в размер на 143 лева и такса по т.26 от ТТРЗЧСИ в размер на 24 лева, както и събраните суми за банкови такси за превода на 22.02.2021г. общо 29 лева (20 лв. – такса за обработка на заповедното съобщение и две такси за нареден левов превод 4+5 лв.). Фактът на плащането на тези суми от банковата сметка на ищеца се установява от приложеното по делото извлечение от движението по сметката му в Първа инвестиционна банка (на лист 10 от делото), в което са отразени тези плащания. Всички плащания - и дългът по изпълнителното дело в размер на 367 лева, и банковите такси в размер на 29 лева, са извършени на 22.02.2021г. въз основа на заповедно съобщение по изпълнителното дело, които факти не се оспорват от ответника. Ответникът не е оспорил нито факта, че сумите са платени, нито основанието на което са платени. По тези съображения и при липсата на оспорване, съдът въз основа на данните от извлечението приема за доказано, че претендираните суми от 143 лева - разноски по изпълнението по чл.81 ЗЧСИ по изпълнително дело № 20208490402645 на ЧСИ А. П. и 24 лв. - такса по т.26 от ТТРЗЧСИ, както и банковите такси в размер

на 29 лева, са платени на 22.02.2021г. от банковата сметка на ищеца в Първа инвестиционна банка АД и представляват имуществена вреда – претърпяна загуба за него.

Плащанията, респ. вредата, са пряка и непосредствена последица от отмененото наказателно постановление. Разноските по изпълнението и таксата от ТТРЗЧСИ са събрани от банковата сметка на ищеца въз основа на образуваното срещу него изпълнително производство за събиране на глобата по отмененото наказателно постановление. Така, както сумата за глобата, така и всички суми събрани от ищеца по изпълнителното дело представляват за него вреда, тъй като той не би ги платил, ако не беше образувано срещу него изпълнително дело. Пряка и непосредствена последица са и събраните банкови такси – отново те са начислени и събрани за плащанията по изпълнителното дело – въз основа на запорното съобщение. Имуществото на ищеца е намаляло с платените от него суми по изпълнителното дело, както и банковите такси, за събиране на вземанията по незаконосъобразния по смисъла на чл.1 от ЗОДОВ административен акт (наказателното постановление), поради което следва да се приеме, че ищецът е претърпял загуба. Тази загуба представлява вреда, която подлежи на обезщетяване по реда на чл.203 АПК вр. с чл.1, ал.1 ЗОДОВ, поради което претенцията се явява основателна и следва да бъде уважена. Искът е насочен срещу Столична община, която е юридическото лице, което на основание чл.205, ал.1 АПК отговаря за причинените вреди от незаконосъобразни актове, издадени от заместник кмета на СО – съставител на отмененото НП. По тези съображения предявеният иск за имуществени вреди следва да бъде уважен.

По иска за неимуществени вреди:

Претендира се сумата от 300 лева, представляваща обезщетение за причиненото неудобство и стрес, тъй като ищецът не е знаел от кой са изтеглени парите от сметката му и за какво. Както беше посочено по-горе обаче, на обезщетяване по реда на чл.1 ЗОДОВ подлежат не всички вреди, а само тези които са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразния акт – чл.4, ал.1 ЗОДОВ. Именно в тази връзка, с разпореждането за насрочване на делото съдът е разпределил доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти в процеса, като е указал на ищеца, че е в негова тежест да докаже, че е претърпял посочените в исковата молба неимуществени вреди, в резултат от отменения административен акт. Съдът изрично е указал на ищеца, че не сочи доказателства за твърдения факт на реално претърпени страдания от отмененото НП. Ищецът се яви лично в съдебното заседание, но въпреки указанията на съда, не направи доказателствено искане за установяване на относимите обстоятелства, които са в негова тежест. При така установените по делото обстоятелства и с оглед принципа за разпределяне на доказателствената тежест в процеса обективиран в разпоредбата на чл.154, ал.1 ГПК, приложим на основание чл.144 АПК, съдът следва да приеме за недоказан факта, от който ищецът черпи благоприятни последици и е в негова тежест да докаже, в конкретния случай – фактът на реално претърпените неимуществени вреди – притеснения и стрес, които да са пряка и непосредствена последица от отменения административен акт. Само реално претърпените вреди подлежат на обезщетяване, а не и презюмирани такива на основание чл.4 ЗОДОВ. При липса на единия елемент от фактическия състав на отговорността на държавата по чл.1 ЗОДОВ – реално доказани вреди, пряка и непосредствена последица от отменения административен акт, следва че предявеният иск за обезщетение за неимуществени вреди се явява неоснователен и следва да бъде

отхвърлен.

По отговорността за разноси:

Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ при уважаване на предявения иск, ответникът следва да заплати направените от ищеца разноси за уважения иск в размер на 10 лева – платена държавна такса.

Воден от горното, Административен съд – София-град, 27 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Столична община да заплати на С. Х. С. с ЕГН [ЕГН], на основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, сумата от 196 лева – обезщетение за имуществени вреди – платени разноси по изпълнение и такси по изпълнително дело № 20208490402645 на ЧСИ А. П., както и банкови такси за извършени преводи на 22.02.2021г. от банковата сметка на ищеца в Първа инвестиционна банка АД, претърпени в резултат на наказателно постановление № 317258/12.09.2017г., издадено от зам. кмет на Столична община, отменено с решение № 20047145/11.07.2022г. по НАХД № 6228/2021г. на СРС, НО, 8-състав, както и да заплати сумата от 10 лева – платена държавна такса в настоящото производство, на основание чл.10, ал.3 ЗОДОВ.

ОТХВЪРЛЯ предявения от С. Х. С. с ЕГН [ЕГН] срещу Столична община, иск с правно основание чл.1 ЗОДОВ за сумата от 300 лева - обезщетение за неимуществени вреди причинени от наказателно постановление № 317258/12.09.2017г., издадено от зам. кмет на Столична община, отменено с решение № 20047145/11.07.2022г. по НАХД № 6228/2021г. на СРС, НО, 8-състав.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: